

SZÉPIRODALOM

TORNAI JÓZSEF

A Nagy Figyelők

*Miért irigyled a szomszéd margarétáit?
Azok is megbalnak. Nem azért
születtél, hogy minden a tied
legyen: minden elragadtatás, minden
örökség. Siránkozol? Belül
kell eldöntened: mi fontosabb
számodra, a fájdalom, a teremtés
vagy a sárgarigó aranylánca facsúctól
facsúcsig, míg a Nagy Figyelők
szánakoznak rajtad és szeretnek?*

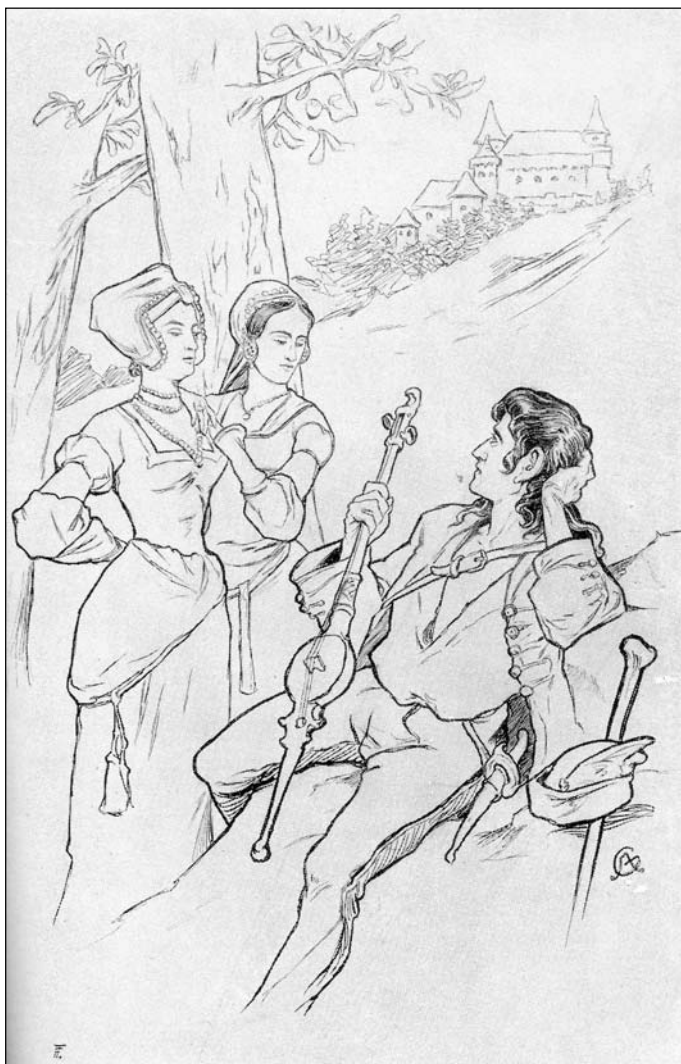
Halálfélelem

*Ismered-e a tengert, amit
halálfélelemnek hívnak,
benne úszol egész éjszaka, és
sehol part, és nincs más
hang, csak a hullámok egyre
türelmetlenebb fröcsögése, hogy
merülj már, bűlj le a sejtjeid
rideg, szilánkos repedéséig.*

Oroszlánok

*Feketedik a vázában a piros rózsza,
nincs fényes tervem mára semmi,
bekönyököl a nyár az ablakomba,
a hajnal ívét feketerigóraj köszönti.
Jó volna, mint rég, a barashti nádasokba
gyors csapásokkal bevezni,
a vadászt bűnétől sem viszolyogva,
szárcsákra, vadlibákra lövöldözni.*

*Lelő az idő majd engem is egyszer,
nem mondok érte hálaimádságot.
Amit megéltem itt barátokkal, szívekkel,
azért a sors már százszor megáldott.
Fürdök a napban, nézem kora reggel,
még feketébbek a rózsalángok,
a szívem is félelmesebben ver.
Leteszem koronám, mint az öreg oroszlánok.*

Két leány